

1. UVOD

Oduzetost peronealnog nerva je u odnosu na ostale periferne nerve relativno česta pojava. Do čestog povređivanja ovog nerva dolazi zbog njegovog položaja pri prolasku iz natkolene jame oko vrata fibule.

Posledice povrede nerva utiču na radnu sposobnost, psihički i celokupni život povređenog. Ispad funkcije peronealnog nerva dovodi do onesposobljenosti različitog stepena koja može preći u invalidnost. Dolazi do oštećenja ekstenzije i abdukcije stopala. Stopalo visi i zauzima varus položaj. Pri hodu pacijent podiže nogu u kuku i kolenu, da ne bi zapinjao o podlogu (petlov hod) i to je glavna karakteristika povrede peroneusa. Osnovi cilj rehabilitacije kod oštećenja peronealnog nerva je restitutio ad integrum, ako je moguće, ili da se u što većoj meri povрати izgubljena funkciju paralitičnih mišića i spreči nastanak kontraktura i deformacija.

Prilikom pravljenja plana fizikalnog lečenja potrebno je uzeti anamnezu, uraditi funkcionalni status, detaljan neurološki pregled i koristiti informacije dobijene neurofiziološkim metodama (DER, EMG). Ovi pokazatelji su bitni kako bi praćenjem i kontrolom dobili uvid o uspehu rehabilitacije i izvršili eventualne korekcije plana lečenja. Uspeh lečenja zavisi od stepena oštećenja, pravovremene i adekvatne rehabilitacije i primene fizikalne terapije. Nekad ne dolazi do oporavka i tada je potrebno koristiti peroneus aparat.